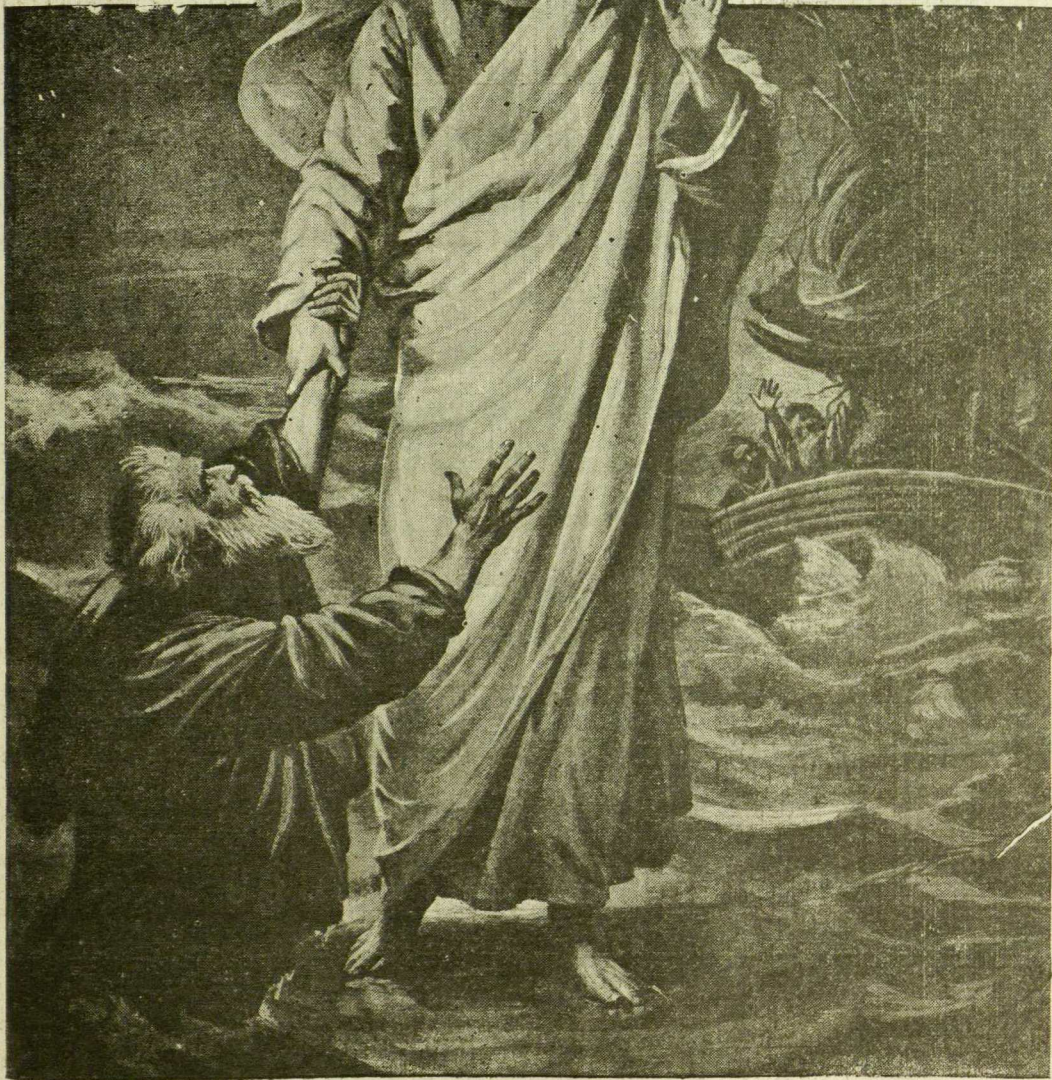

LATVAS

No. 43. Metai VII

Spalio-Oct. 15, 1927

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija.

MATO 22, 1-14.

ANUO metu Jėzus kalbėjo vyriausiems kunigams ir parisiejams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sunui vestuves. Jis siuntė savo tarnų pašaukti pakviestųjų į vestuves, tardamas: Sakykite pakviestiesiems: Štai, aš prirenčiau savo pokių, mano jaučiai ir mano peniukšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ukį, kitas gi į savo pramonę; kiti nutvėrė jo tarnus ir apgėdinę juos užmušė. Tai išgirdęs karalius užsirustino ir nusiuntęs savo kariuomenę sunaikino anuos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tad į kryžkelius ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kuriuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčiųjų už stalo. Karalius įėjo pasižiūrėti

Lekcija.

EFEZ. 4, 23-28.

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išmanymo dvasia ir apsivilkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Tadėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų nariai. Jei rustinatės, tai nenusidėkite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rustybės. Neduokite vietos velniui. Kas vogė, tegul jau nebevagia; te-užsiima vėlyk darbu, dirbdamas savo rankomis, kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

sėdėjusiųjų už stalo ir pamatęs tenai žmogų neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau kaip čia įėjai neturėdamas vestuvių drabužio? Jis gi tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes daug pašauktų, bet maža išrinktųjų.

Pagerbė šv. Teresę. MANILA. — Rugsėjo 29 d. vietos katalikai iškilmingai automobiliais nuvyko į Jezuitų Šv. Ignaco bažnyčią, iš ten į Karmeličių vienuolijos koplyčią, Singalong.

Vienur ir kitur įvyko pamaldos pagerbti Šv. Teresės iš Lisieux 30 metų mirimo sukaktuves.

Musų Spauda.

Dabartinis mūsų gyvenimas labai skiriasi nuo mūsų tėvėlių gyvenimo. Žmogaus protas padarė didelės pažangos, užkariavo daug prigimtyje gludančių jėgų, jas užkinkė sau tarnauti, pav. radio (spindį). Mūsų tėveliai nei nesapnavo apie radio. Jų dauguma labai stebėjosi išgirdę gramafoną šnekant. O jeigu būtų kaž jiems sakęs, kad žmonės beskrajojami ore susikalbės su tolymiausiais kraštais, būtų palaikę nesveiko proto. Kas nebuvo galima prieš 50 metų, dabar tuomi mes patys naudojames.

Taip labai pasikeitus paprastojo žmogaus gyvenimo būgiui ir naujai persitvarkius medžiaginius reikalus, atsirado karštas noras galimai daugiau įsigyti sau naudingų žinių. Tasai troškimas visai suprantamas ir girtinas.

Kiekvienam žmogui privalo rūpėti savo žinią praplėsti, savo protą nušviesti mokslo tiesomis, savo valią sustvirtinti, palenkti į gerą. Nebegalėdamas turėti tą visa, pasidaro atsilikėlis.

Mokslinės-gi tiesos gali būti skelbiamos žodžiu. Tas vyksta daugiausiai mokyklose. Bet darbo žmogus neturi laiko lankytis mokyklon. Mokyklą jam pavaduoja knyga, laikraštis. Štai kodėl mūsų amžiuje taip daug žmonių darbininkų skaito laikraščius, — nori būti protingesni.

Rašytas žodis turi ir tą ypatybę, kad jis nemiršta kartu su rašytoju, o pasilieka toliau gyventi žmonių tarpe. Jeigu paskleistoji raštu mintis yra kilni,

ji begalo daug gero padaro pavieniems asmenims ir ištisoms žmonių minioms, o jeigu paskleidžiama melaginga, klaidinanti mintis, ar nedoras pavyzdys, — daug žalos padaro skaitytojams. Todel, kaip patys rašytojai turi daboti, kad nebūtų platinamos klaidos, nes jos protą negali apšviesti, neprivalo būti platinami raštu nedori pavyzdžiai, kurie ir taip iškrypusią žmonių valią dar pastumėtų į didesnį dorinį purvą, bet ir patys skaitytojai privalo skirti grūdus nuo pelų, tiesą nuo melo, dorą nuo nuodėmės.

Nei vienas nenorime turėti melagį už draugą, bet daug kas bendrauja su nedorovingais žmonėmis, guosdamasis, jų įtakai nepasiduosiąs, net juos į doros kelią pakreipsiąs. Gerai, jeigu toks žmogus yra nusistovėjęs, tvirtas. Jis gali tikrai suklydusius į tiesos ir doros kelią grąžinti, bet ir čia dažniau pasitaiko kaip tik priešingai. Pildosi priežodis, su kuom sutapsi, tokis pats patapsi.

Nesistebime nei kiek išgirdę, kad tas ar anas žmogus susidėjęs su girtuokliais pats ėmė girtuokliauti. Ir-gi nėra ko stebėtis išgirdus žmogų, skaitantį bedieviškus laikraščius, kad jisai pats pamažu į bedievius virsta, nes su kuo sutapsi, tokis pats patapsi. Jeigu skaitysi gerus laikraščius, geras knygas, — pats busi geras, jeigu mėgsi skaityti bedievių laikraščius ir tikėjimą užpuolančias knygas, patsai beregint tų netikėlių mintimis imsi gyventi, pats nebegalėdamas kilusių abejonių išsiaiškinti.

Jeigu privatus žmogaus gyvenimas mūsų dienose labai daug kame nustatomas spaudos, juo labiau viešasis. Mūsų sąlygose sunku būtų įsivaizduoti kiek didesnį ir platesnį veikimą be savo spaudos. Svetimi laikraščiai nepačius tavo minties, — jie pakiš tau savo. Stačiai būtų neįmanomas šiandien katalikams visuomeninis veikimas, jeigu neturėtume savo spaudos, kur galime savo katalikišką mintį paskleisti ir savo reikalus kitiems atidengti.

Pasaulyje nuolatos kariauja tiesa su melu, dora su nuodėmėmis, šviesa su tamsa. Visos tiesos, viso gėrio šaltinis yra Amžinoji Tiesa, amžinasis Gėris, viso ko Tverėjas, V. Dievas. Kas nuo Dievo bėga, bėga nuo tiesos, bėga nuo gėrio. Nuo Dievo bėgantieji vadinasi bedieviai. Jie sulyg savęs kalba, elgiasi ir rašo. Kas jų ima klausyti, patys patenka į melo pinkles, į palaidumo pelkes. Bedieviai, norėdami kiek save pateisinti žmonių akyse, save ir kitus gyvuliais laiko, gyvulių ainiiais. Nestebėtina, kad ir jų pasekėjai sugyvulėja. Nes kokią spaudą skaitysi, tokis žmogus busi.

Praėjo jau keletas metų nuo pasaulinio karo. Žmonės užsigydė žaizdas, tautos aptaisė apgailėtiną apirusią savo buklę. Jau pradeda kaip kas pamiršti kokios įtakos į visą karą eigą darė jų šalių spauda. Viena neteisinga žinia, vienas nusiminimo atsidusimas laikraštyje nuaidėdavo milijonų krutinėse. Priešingai, kiekviena pergalė, kiekviena linksma iš karo lauko žinia milijonus širdžių uždegdavo karšta tėvy-

nės meile. Tą visuomenės upą sudarydavo spauda. Priešinkai rupinosi kiek galint daugiau blogų žinių paskleisti savo priešų žemėje. Tiesiai veikti negalėdami, sukurdavo laikraščius neutralėse valstybėse ir iš čia baugino savo priešus. Visi tada pripažino, kad spauda yra galingas ginklas, kad spauda gali pakirsti ar sužadinti tautos jėgas.

Tiesa, grobonių žmonių karas pasibaigė. Tautos nusiramino, nors, deja, ne visur. Bet tiesos kova su melu, doros karas su nuodėme tęsiasi be paliovos toliau.

Prieš 1927 m. atėjo pasaulin Išganytojas. Jisai atnešė naują dievišką šviesą žmonijai. Visu savo gyvenimu, stebuklais, mokslu ir pranašystėmis įrodė Išganytojas, kad Jis yra žadėtasis žmonėms Mesijas, kad Jis yra antrasis asmuo Švenč. Trejybės, Dievo Sunus.

Jisai negalėjo klysti, nei neklydo. Negalėjo kitų klaidinti, nei neklaidino. Tiesą visur ir visiems skelbė, rodydamas tobulo šventumo kilnų pavyzdį. Ko žmonijos širdys troško, ko geidavo protas, — gavo.

Bet kaip Išganytojo laikuos, taip ir mūsų amžiuje tiesai tenka kariauti su melu. Išganytojas kariavo prieš melą savo dievišku žodžiu; Apaštalai jau ima vartoti ir raštą, o mūsų amžiuje misionieriai, Dievo pasiuntiniai, naudoja spaudą ir visus naujus išradimus tiesos žodį praplėsti. Žmogus negali nieku būdu kartu tiesai ir melui tarnauti; negali būti dorovingas kartu ir nenaudėlis, pasileidėlis; negali kartu išpažinti Kristaus mokslą ir prieš Kristų kariauti.

Rodos protingas žmogus to negali padaryti, bet lietuvių katalikų tarpe atsiranda tokių gudruolių, kurie norėtų Dievo garbę platinti sekmadieniais savo pareigą atliekant, bunant Bažnyčioje, o namieje tą patį Dievą niekinant, su Dievo priešais susidedant. Bažnyčioje jie skaito maldaknygę, garbina Dievą, o parėję ima garbinti velnią. Skaudu, kad yra taip nesusipratusių žmonių.

Didelė yra klaida katalikų, kurie savo doleriais stiprina melo pranašus, bedievių spaudą. Jei tai daro visai samoningai, — nusideda, jei tik per kvailumą, — garbės tas jiems nedaro.

Ačiu Dievui, lietuviai katalikai Amerikoje turime gana stiprią savo spaudą. Turime kasdien išeinantį "Draugą" turime du kart savaitėje einantį "Darbininką", turime tikybinio turinio lietuviškoje dvasioje vedamą savaitinį "Laivą", taip gi A. L. R. K. Susivienijimo organą "Garsą", ir daug kitų laikraščių.

Neieškokime nepaprastumų, ieškome protui šviesos ir valiai stiprybės. Remkime savo spaudą. Ji mums butinai reikalinga tiek privačiam, tiek visuomeniniam, tiek tautiniam veikimui. Dabar yra patogus laikas sustiprinti mūsų spaudą. Suraskime bent po vieną naują skaitytoją "Draugui", "Laivui" ar kitiems laikraščiams. Juo tie laikraščiai stipriau stovės, juo daugiau šeimynų pasieks per mūsų pasidarbavimą, žinokime, — misijonierių darbą atikome gerus draugus, gerus laikraščius į šeimynas parkviesdami.

Amerikos lietuviams katalikams taip gi neverta pamiršti savo giminių Lietuvoje. Išrašykite ir jiems katalikų laikraščius. Lai ir jie džiaugiasi mūsų laimėjimais, tegul ir jie gilina katalikišką mintį, visą privatų ir viešą gyvenimą perimti dievišku Jėzaus Kristaus mokslu.

Dievo Motina -- La Salette

Pietinėje Francijoje yra Alpių kalnuose vieta vadinama La Salette. Toje vietoje 1846 m. 19 rugsėjo dieną pasidarė stebuklingas įvykis: pasirodė švenčiausioji Dievo Motina piemenėliams 11 m. Maksiminui ir 15 m. Melanijai.

Šv. Bažnyčia ilgai tyrinėjo to apsi-reiškimo teisingumą. Tik po penkių metų svarstymo Apeigų Kongregacija pripažino prieš visą pasaulį, kad šv. Panelė tikrai tiems piemenėliams apsi-reiškė ir kad visą įvykį galima skaityti visi-

škai tikru ir teisingu.

Buvo taip. Labai vargingų tėvų vaikai Maksiminus ir Melanija, pamaldžiai išauginti ir nekalti, išginė kaiminę į Alpes, į la Saletto apielinkes. Ten jiedu dažniausiai statydavo iš akmenų altorėlius ir pagražindavo juos Alpių gėlėmis. Ant vieno iš tų altorėlių pasireiškė jiems "Gražioji Ponia", kaip jiedu sakė, — švenčiausioji Dievo Motina.

Buvo Sopulingosios Dievo Motinos vilija, 19 rugsėjo diena. Bedaboda-

ma kaiminę Melanija staiga pamatė didelę šviesą, it ugnies kamuolį. Visa apielinkė nušvito. Melanija labai išsigando. „Jėzau, Marija!“ sušuko ji, išleisdama iš rankų rykštę. „Laikyk lazda“, suriko Maksiminas: „nes gal pavojus mums grėšia!“ Tame akymirksnyje prisiartino šviesos ritulys ir jiedu pamatė Dailiąją Ponlą“, bet labai liudną. Nustebę žiūrėjo į nepaprastą reginį. Švenčiausioji Dievo Motina pridengė savo veidą rankomis taip ji buvo liudna. Paskui prisiartino prie piemenėlių ir tarė: „Prisiartinkit, vaikučiai, nesibijokite. Atėjau čia pranešti jums žinią“, sako pro verksmus. „Jeigu žmonės nepasitaisys, turėsiu paleisti baudžiančią ranką mano Sunaus. Sekmadienių nešvenčia, keikiasi, net Dievo Vardą keiksmuos mini, piktažodžiauja, pasniko dienomis mėsa valgo. Jeigu nepasitaisys, užeis didelė bausmė mano žmonėms.“

Paskui „Gražioji Ponia“ pasakė Maksiminui, o po jo Melanijai paslaptį, bet tuo budu, kad jų kiekvienas tik tai girdėjo, kas buvo jam sakoma.

Piemenukai šventai užlaikė apreikštas paslaptis. Nei vyskupas Dupanloup negalėjo jų patirti. Pasakė jas šv. Tėvui Pijui IX, kuris nuliudęs išsitarė, kad tai yra didelių bausmių pranašystė, kurį ištikis Franciją, Vokietiją, Italiją ir visą Europą.

Švenčiausioji Panelė paragino vaikučius daugiau melstis, o kuomet neturi laiko, kad bent sukalbėtų Tėve mūsų, Sveika Marija.

„Pasakykite tai, mano vaikučiai,

visiems mano žmonėms,“ pasakė šv. Panelė ir pradėjo kilti į mėlynąsias dąsas.

Neiškarto patikėjo Bažnyčia piemenėlių regėjimui. Daug buvo tirinėjama, svarstoma. Galop paaiškėjo, kad tiems piemenėliams tikrai apsireiškė šv. Panelė.

Dabar toje vietoje, kur apsireiškė verkianti Dievo Motina, pastatyta yra graži bazilika-bažnyčia. La Saletto kalne atsivėrė naujas vandens šaltinis, kuris gydo, panašiai kaip Liurde, įvairias žmonių ligas. Kas prašo pagelbos šv. Panelės su gyvu tikėjimu, su tyra sąžine, susilaukia šv. Panelės, Dievo Motinos, malonių.

Toje vietoje pasidarė labai daug stebuklingu išgijimu. Keleta tukstančių tų išgijimų tyrinėjo vyskupo skirtoji komisija ir pripažino tikrais stebuklais.

Susikūrė net misijonierių vienuolija tuo vardu. Yra, rodos, pas Lasalettečius keletas ir lietuvių vienuolių. Bet pati La Salette vieta iki šiol lietuviams buvo mažai žinoma.

Tretininkų Žinios.

Šv. Panelė — mūsų Globėja.

Kiekvienas katalikas žino kaip brangus yra Išganytojas, Jėzus Kristus, kiek Jis mums gero padarė savo kruvinąja auka ant kryžiaus, savo dieviškuoju mokslu. Nestebėtina visai, kad žmonių širdys linksta noriai prie Jėzaus. Reikėtų, kad galimai visi sužinotų Jėzaus begalinę mums parodytą meilę ir visi pradėtų dar labiau Jį mylėti.

Po Išganytojui pirmąją vietą mūsų širdyse turėtų apimti Jo Motina, Nekaltai pradėtoji Švenč. Marija Pana. Ji yra Dangaus ir žemės Karalienė, Ji yra mūsų užtarytoja ir mūsų Globėja. Išganytojas klausė savo Motinos per visą savo žemiškąjį gyvenimą; jai prašant padarė pirmąjį stebuklą, nors jo laikas dar nebuvo atėjęs. Dabar švenčiausioji mūsų Globėja yra garbe apvainikuota Danguje. Ji yra pirmoji po Viešpačiui Jėzui Danguje, aukščiau iškelta už visus šventuosius ir angelus. Iš mūsų pusės šv. Marijai Panai priklauso pagarba, meilė, dėkingumas, nes ji to verta.

Ji apsirinko daug vietų pasaulio krautuose, kur teikia gausiai savo malones. Mums žinomiausios vietos, kur jaučiama ypatingasis švenč. Panelės veikimas — Liurdas, Aušros Vartai, Šilava. Žinokime, kad beveik kiekvienoje tautoje švenč. Panelė turi sau vieną kitą vietą apsirinkusi ypatingoms malonėms teikti. Užtat visos katalikiškos tautos begaliniai myli švenč. Panelę.

Iš senovės raštų skaitome apie patirtas per jos užtarymą malones. Tomas Kempietis, knygos „apie Kristaus sekimą“ rašytojas, pasakoja apie vieną vienuolį brolių, kuris darbavosi vienuolyno ukėje, buvo gana uolus ir darbštus, bet buvo

sunkiai varginamas pagundų — apleisti vienuolyną ir eiti elgėtauojant per žmones. Jisai tame matė didesnę savęs pažeminimą, pasisakė vyresniajam — priorui. Tas jį draudė. Taip-gi kiti broliai vienuoliai nepritarė jo sumanymams. Nebežinodamas ką toliau daryti, nes be leidimo ir palaiminimo nenorėjo išeiti iš vienuolyno, vieną dieną nuliudęs po darbo atsisėdo prie vežimo pasilsėti ir pradėjo melstis prie švenč. Panelės. Kelis pasveikinimus sukalbėjęs, išgirdo šlamėjimą. Pažvelgė, ugi švenč. Panelė bestovinti netoli jo. Maloningai pažvelgusi į nuliudusį vienuolį, ji jam pasakė: „pasilik čia ir daryk, ką tau tėvas prioras patars“. Regėjimas pranyko. Bet jis išgydė nuliudusią brolio sielą. Nuėjo tuoj pas vyresnįjį, pasipasakojo ką matęs ir girdėjęs. Tas brolis tikrai pasiliko vienuolyne ir ištesėjo savo pašaukime. Tai buvo brolis Egbertas ir jisai mirė 1420 m.

Maloningų užtarymų, stebėtinų malonių švenč. Panelė nuolatos teikia visiems, kurie prie jos šaukiasi užtarymo ir pagelbos. Reikia tiktai buti Dievo malonės stovyje, kad mūsų maldos būtų jai malonios.

Daug kuomi galime pagelbėti šv. Mariją — mūsų Globėją. Ypač-gi skaitydami jos garbei parašytus veikalus, mokydami savo vaikučius melstis prie savo dangaus Motinėš ir Ją mylėti. Sekime Josios dorybes bandymuose, pagundose ir sunkenybėse prie jos šaukimės. Subatos dieną atlikime kokį nors pamaldumo aktą prie šv. Pan. Marijos, tinkamai ruoškimės švęsti Jos šventes.

Mylėkime ir sekime šv. Mariją, nes ji tikrai yra galinga mūsų Globėja.

Uršulēs Nelaimēs

(Tēsinys).

“O, jau man daēdē taip gyventi, kaip iki šiolei gyvenau. Jei tik gaučiau apsvēsti, tai galutināi, nukirsčiau paskutinius ryšius. Margarita yra labai gera šeimyninkē ir mudu gyventume visiškai laimingi. Bet kaip susitikti su kunigu tokiuose prakeiktuose laikuose kaip dabar? Aš žinau. — Margarita nenusileis šiuo žvilgsniu. Aš jai net nurodžiau j tavo moters pavyzdj, bet kur tau. Ji atsakē, kad dora mergina negali pasitenkinti keliais majoro žodžiais, kuris yra tik paprastas žmogus, o ne kunigas.”

Petras, visa tai girdēdamas, labai susimąstē. Jam buvo skaudu klausyti smerkimus jo moters. Beto jis buvo paprastas ir tiesakalbis žmogelis. Greitai jis tikēdavo, kas tik jam rodēsi gera. Jis neskubus buvo kę nors įtarinēti ir negudrus susekti apgavystę, gerai pri dengtę veidmainybe.

“O kas sakē tavo Margaritai, kad mano žmona ir aš esava pasitenkinę tusčiai piliečio majoro žodžiais?” atsakē gana aštriai Petras. “Nesuk sau galvos, tamistēle; kad del doros ir išminties tai mano Joannos nepamokysite!”

“Tai, reiškia, tu radai kunigą!” sušuko nudžiugęs Pinelis.

“Aš to nesakiau,” atsakē Petras.

“Ne, bet iš tavo kalbos man taip išrodē. Buk taip geras! Buk mano prietelis! Pasakyk, kur jis gyvena? Tu padarysi man patarnavimą, kurio aš iki

mirties neužmiršiu. Aš labai reikalingas kunigo visokiais žvilgsniais. Aš iki šiolei gyvenau labai netikusiai. Aš ne kartą pamintiju, kad jei aš dabar mirčiau, eičiau stačiai pragaran, kuriame nepermaloniausia gyventi, kaip paprastai kalbēdavo mano vargšē motina.”

“Tavo motina sakē tiesą, Pineli. Ji buvo labai gera moteris ir butum gerai padaręs, paklausydamas jos patarimų. Bet geriau vėliau negu niekad, sako senas priežodis. Gera išpažintis sutvarko daug dalykų.”

“Taip. Bet juk negalima atlikti išpažinties pirmam patiktam žmogui, reikia rasti — .”

“Tikra tiesa,” atsakē Petras, kasydamas savo pakaušj. “Bet jei aš tau pasakysiu kur rasti kunigą, ar tu užlaikysi sekretą?”

“O taip! Prisiekiu, kad užlaikysiu. Jei ne — tai teprandu dangų amžinai,” tarē Pinelis; o velniška šypsena per bēgo per jo veidą.

Malunininko sunus valandēlę pamąstē.

“Aš prižadėjau niekam nieko nesakyti, bet aš manau, kad gerasis kunigas Galius pats pasakytų, jog aš negerai padariau, nepagelbēdamas žmogui, įeiti į tikrąjį kelią.”

Dabar jis pradėjo pasakoti, kaip jis gavo šliubinį palaiminimą viename mažame Tregio miesto name. Tą namelį ir vietą jis nupiešē gana aiškiai, pažymēdamas ir tai, kad ne vienas kun. Galius gauna prieglaudą pas p. Lefor-

tienę. Jei šio nesutiktų tenai, tai Pinelis galėsias gauti sau palaiminimą nuo kokie nors kito kunigo.

Pinelis, prisidengęs savo bjauriu veidmainingumu, labai nuoširdžiai dėkojo malunininkui ir pakartojo neišduosias paslapties jokių budu ir tuojaus leidosi keliauti miestan.

Tuom tarpu atėjo Velykų diena. Kunigai Laža ir Galius, kartu su da vienu jaunu kunigu bretoniečiu, kuris tik nesenai buvo atkeliavęs iš Anglijos, susitiko Tregio mieste ir susitarė čia švęsti Velykas.

Uršulei ir jos draugėms beį prieteliams teko labai daug malonumo ir džiaugsmo, nes buvo nutarta, kad jos name bus laikomos šv. Mišios. Kitas, taip pat didelis ir teisingas džiaugsmas buvo pripildęs jos širdį — tai laiškas nuo jos vyro, kuris ne tik ką buvo sveikas, bet pranešė, kad, pirmai gerai progai pasitaikius, grįžtas Francijon. Šis jo žingsnis esąs užgiriamas ir pačio vyskupo, kuris jau pilnai yra atgavęs savo sveikatą.

Taigi Uršulė labai džiaugėsi ta netolima valanda, kada ji sutiksianti tą, kurį ji myli ir taip yra pasiilgusi. Ji, pilna džiaugsmo ir laimės, vaizdavo jau sau, kaip jį pristatys savo gražią mažą šeimynėlę, kaip tėvas džiaugsis savo sveikais ir stipriais vaikeliais ir kaip jis pasijus didžiai laimingas, budamas su savaisiais!

Tiesa, daug galės atsirasti kliučių, kurios gali sutrukdyti jo grįžimą. Dideli pavojai gręšė emigrantams, kurie susirasdavo sau kokius nors budus grįžti

savo kraštan: bet ar tas jaunas kunigas, kuris atnešė tų linksmy žinių, neišsisuko nuo suėmimo, nors jis sekamas su smarkiausiu atsidėjimu? Ar šiaip, ar taip, bet Uršulė labai plačiai atidarė savo širdį raminančiai vilčiai. Ilgas persiskyrimas buvo jai labai skaudus ir ji nuoširdžiai troško kogreičiausio susitikimo.

Besidžiaugiant jai tais dvejomis rušies džiaugsmais, nei nepasijuto, kaip atėjo vidudienis ir miesto bokšto laikrodinis išmušė dvylika. Ji dabar pasiskubino bažnytinius rubus ir visus altoriaus papuošimus, kurie nesenai buvo vartoti, paslėpti slepynėje, gi abu kunigu, kurie jau buvo pasirėdę pasauliečiais skaitė kažin kokį religinį veikalą.

Tuom tarpu mažosios sodelio durėlės atsidarė koku tai slaptingu budu ir nepažįstamas žmogus pamaži slinok pasieniu, įėjo į namus, visiškai nepastebėtas, staigiai pasikėlė aukštytyn laiptais, kaip kokis, genantis savo auką vilkas ir įsmuko į mažą kambarėlį, naudojimą koplyčiai.

“Ko tamista nori ir ko ieškai?” užklausė kun. Laža.

“Aš noriu atlikti išpažintį, nes dabar velykinis laikas”, tarė nepažįstamasis su bjauriausiu veidmainingumu. “Ponia Lefortinė, kuri namie mane jau nuo senai pažįsta, pranešė, kad galiu ateiti ir čia atlikti savo išpažintį. Ar čia yra tarp jūsų, ponai, nors vienas kunigas?”

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Vatikano su Lietuva derybos. ROMA. — Čia atvykęs Lietuvos premieras ir užsienių ministeris Voldemaras pradėjo derybas su Apaštalu Sostu konkordato reikale.

Aną dieną turėta pirmas pasitarimas. Apaštalu Sostą atstovauja monsign. Borgongini, Nepaprastų Bažnytinių Reikalų Kongregacijos sekretorius.

Prieš moterų madų kvailybes. Vėgėvono arkivyskupas rašo, kad del vis didėjančio nepadorių rubų nešiojimo, jis liepia kunigams atsisakyti teikti šv. Sakramentą nepadoriai apsirengusioms moterims. Kaip pirmą mados nelaimę, arkivyskupas nurodo, “kad daug bepročių mergaičių nemato kvailybių, biaurumo ir ištvirkimo, kuris kyła del begėdiškų ir skandalingų trumpų rubų.” Antra nelaimė yra daugelio motinų ir tėvų nenusimanymas, kad jie savo tylėjimu ir nuodėminga silpnybe leidžia savo dukterims tokius rubus nešioti. Paskutinė nelaimė yra ištvirkimo drugys, kuris apima tautą del šios mados.

Jėzus savo laiku begėdžius jėga išvarydavo. Begėdiškumas bažnyčioje yra išventavagystė. Tad tebuna vienas šukis: “Butinas tam pasipriešinimas”!

Amerikos nekatalikai už katalikiškas apeigas. Įvykusiame San Francisco metiniame Episkopalinės Bažnyčios susivaiživime vienas kalbėtojas nurodė reikalą “grįžti prie Vidurinių Amžių tikybos” (vadinasi prie katalikybės) ir įvesti Episkopalinės Bažnyčion katalikiškas apeigas. Susivaiživime paaikškėjo, kad ieškantiems teisybės vyrams ir moterims, reikia pamaldų, kurios atitrauktų juos nors trumpam laikui iš pasaulio. Katalikų pamaldos ir tikybinės iškilmės tam geriausiai tinka.

Metiniame New Yorko bažnyčių federacijos susirinkime pastorius Harry Emerson Fosdich pasiulė grįžti prie išpažinties klausymo. Savo pasiulymą jis pamatavo tuo, kad protestantizmas apsileidžia, nesirupina pavienėmis sielomis. “Romos katalikai turi nuostabią medžiagą apie asmens sielos gyvenimą; katalikų kunigas per išpažinčių klausymą įgytomis žiniomis naudojasi kitų žmonių sieloms nuraminti. Katalikas eina su visu, kas jo sielą slėgia, pas kunigą, o protestantas pas gydytoją ar kitą specialistą. Protestantų Bažnyčia tuo budu nustoja labai daug medžiagos tikinčiųjų sielos gyvenimui pažinti”.

Nesenai tas pats pastorius kalbėjo apie šv. Panelės garbinimą. Jis sako: “Aš visai neabejoju, kad mano broliai Romos katalikai čia turi tiesą”. “Visai kvaila mintis yra platinama, kad vaikai neturi visai tikybos mokytis, kol neužaugs ir patys galės ją pasirinkti. Kas pažįsta grožį ir meną, tas niekad neturės tokios pažiuros”.

— J. A. Valstybių vyskupų suvažiavime Washingtone Vidaus ir Užsienių Misių reikale nutarta. Kiekvienoj diecezijoj su vyskupų žinia bus organizuojamos Misių reikalams dr-jos iš suaugusių ir nepilnamečių katalikų. Suaugę draugijų išdan vienu kartu į metus įmoka po vieną dolerį arba 10 centų kas mėnesis. Nepilnamečiai nariai — 50 centų į metus arba 5 centus kas mėnesis. Savo ražu Misių Sekmadieniais kas metai bažnyčiose bus kolekta.

Iš surinktų duoklių vyskupijų draugijų direktoriai 60 nuošimčių turi pasiųsti Nacionaliam Tikėjimo Platinimo Direktoriui ir 40 nuošimčių Amerikos Episkopato Katalikų Misių izdininkui.

MUSŲ DARBAI

Naujas Sumanymas.

Besiartinant Marijonų Kolegijos Remėjų pirmam Seimui, kuris įvyks lapkričio 27 d. šv. Mykolo par. svetainėje, Chicago, Ill., vis paduodama apsvarstyti spau doje pirmiausiai įvairius sumanymus, kaip tinkamiausiu, lengviausiu ir tikriausiu sukėlus reikalingą Kolegijai pastatyti fondą.

Kolegijai statyti rumus už 200-300,000 dolerių negalima neturint pinigų. Į skolągi pastačius, nebus galimybės procentų išsimokėti, o kur pačios įstaigos vedimas? Reikia tat sukelti Kolegijai fondas. "Dienos Uždarbis" — labai geras sumanymas. Jam greičiausiai Remėjų Seimas pritaras, karp pritarė L. K. Federacijos Kongresas. Gauti kolonijose daug nuolatinių Remėjų, — gera priemonė. Bet vis ne tas ir gana. Nuolatiniai Remėjai gauna "Laivą" vel tui, o moka tik \$3.00. Taigi į fondą patenka apie \$1.00 grynais. Sunku iš jų sudaryti 200,000 dolerių. Štai mano naujas sumanymas.

Surinkime visoje Amerikoje 1,000 žmonių, kurie duotų po \$250.00 dolerių į Kolegijos Fondą.

Lietuvių tarpe pasiturinčių žmonių turime dešimtimis tukstančių. Nedaug jie pajustų lietuviškam kilniam darbu paaukoję \$250.00 Jie galėtų buti daugiau negu Kolegijos Garbės Remėjai, galėtų vadintis, manau, Kolegijos Steigėjais. Jų vardai galėtų buti ant marmuro lentos iškalti ir įmuryti busimoms kartoms atminti apie jų gerą širdį. Visas tukstantis žmonių lengvu budu pasistatytų sau didelį paminklą, pastatytų taipgi ir visai išėvijai paminklą, bet tokį, iš kurio lietuviystė bus gaivinama anglonizuojamoj išėvijoje. Lietuvių Tauta, jau tukstančius metų gyvuoja ir duos Dievas, dar tukstančius gyvuos. Busimos kartos skaitys

musų nuveiktus darbus. Iš jų ir jos mokinsis savo brolių meilės. Ar-gi neverta pasistatyti sau istorinį paminklą?

Ši sumanymą, manau, pirmasis Remėjų Seimas teiks is taipgi pasvarstyti, ir jei ras galimybės, — vykdins.

K. Bitikas.

Kolegijos Remėjai.

A. Naudžiunienė Shenandoah, Pa.	3.00
Kunigų Vieniybės Bostono Provincija	50.00
M. Raulinaitienė Shenandoah, Pa.	3.00
M. Bagdonas Schenectady, N. Y. . .	3.00
M. Bružienė Detroit, Mich.	3.00
L. Motuzienė Chicago, Ill.	4.00
A. Kučinskienė Cleveland, Ohio . .	3.00
A. Urbutis Chicago Heights, Ill. . .	3.00
D. Vise'gienė Cumbola, Pa.	3.00
Ona Sa-nė Chicago, Ill. (Amž. Rem.)	50.00
V. Dauškienė Harvey, Ill.	7.00
A. Sklenis Windsor House, Athol, Mass. (Amž. Rem.)	35.00
P. Kristaponienė Phila, Pa.	3.00
A. Zyžys Chicago, Ill.	5.00
P. Pikumas Rochester, N. Y.	3.00
Kun. J. J. Jakaitis Worcester, Mass.	3.00
Kaz. Savickas Brooklyn, N. Y. . .	10.00
R. Mizerienė Shenandoah, Pa. . .	3.00
J. Rutkauskienė "	3.00
Valukienė "	3.00
V. Kazlauskienė "	3.00
Gatavenienė "	3.00
Pavelkienė "	3.00
Apol. Kamarauskiene Chicago, Ill. dien. uždarb.	2.50
A. Šimkevičiutė Cleveland, Ohio	3.00
J. Zubis Chicago, Ill.	3.00
A. Kazlauskiutė Amsterdam, N. Y.	3.00
J. Straukas Detroit, Mich.	4.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

CICERO, ILL. Musų gerb. klebonas kun. Jer. Vaičiūnas smarkiai darbuojasi, — jisai suka visą draugijų gyvavimo ratą. Užtat parapijonai begalo myli savo kleboną. Nors jisai atrodo žymiai pavargęs, bet nėra laiko silsėtis, taigi ir vėl dirba. Spalių 2 d. turėjome nepaprastas prakalbas. Kalbėjo Lietuvos moterų atstovė Pranciška Pikčilingienė. Salė didelė, o buvo pilna. Žmonių upas buvo labai geras. Cicero moterys, paremdamos atstovės misiją Amerikoje, paskatintos dailaus pavyzdžio savo gerb. klebono, suaukojo arti keturių šimtų dolerių. Tikrai smagu tokį darbą padarius. *A. S.*

LUZERNE, PA. Rugsėjo pabaigoje ir spalių pradžioje pas mus atsilankė su Misijomis Tėvai Marijonai. Pirmąją savaitę Misijas vedė kun. M. Urbanavičius, o antrąją, vos tik iš Lietuvos parvažiaęs, kun. V. Kulikauskas. Žmonių labai daug lankėsi. Visi gėrėjosi karštais Tėvo Kulikausko ir Tėvo Urbanavičiaus pamokslais. Daug žmonių priėjo prie Sakramentų. Po Misijų, tikime, dar labiau atgis musų apielinkė. Manychiau, kad dabar būtų jau mums laikas imti platinti katalikišką savo spaudą. Per spaudą tik galime sutvirtinti savo veikimą ir jį išplėtoti.

Ašarėlė.

CHICAGO, ILL. Chicagiečiai šiais metais kaip ir visuomet dailiai pažymėjo liudnas Vilniaus netekimo sukaktuves. Minėta bažnyčioje gedulo pamaldomis mirusieji už Tėvynės-Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, ypač beginant sostinę Vilnių, o taip gi parapijų salėse padarant prakalbas apie Vilniaus rolę lietuvių tautai, apie Vilnijos lietuvių vargus.

Sveika patriotizmo banga persirito per Chicagos koloniją, sužadindama daugiau atsparos, daugiau paramos moralės

ir medeginės sukeldama vargstantiems broliams.

Kol musų gyslose teka lietuviškas bočių kraujas, mes negalime pamiršti savo bočių kovų už Tėvynę, — nebutume verti vadintis lietuviais, jeigu negerbtume garbingos Lietuvių Tautos praeities. *A. B.*

MARIAN HILLS, ILL. Gyvenimas nestovi vietoje, o vis nuolatos plečiasi. Ir Marian Hills gyvenimas plečiasi. Čia yra Marijonų Kolegija, kurioje ruošiami busimai vienai ar kelioms lietuvių kolegijoms mokytojai. Sugrįžęs iš Lietuvos gerb. kun. F. Kudirka, Marijonų Provincijolas Amerikoje, apsigyveno čia. Marijonų Kolegijos vedėjas yra gerb. kun. Jonas Navickas. Kolegija šiemet gavo energingą mokytoją kun. Aleksandrą Bublį. Jis labai vaizdžiai dėsto lietuvių kalbą. Kaip pernai, taip šiais metais beveik visos vietos Kolegijoje užimtos. Studentų yra apie 30. Kai kurie jų yra neturtingų tėvų vaikai, vienas kitas našlaitis. Marijonai aprūpina jų reikalus ir rupinasi išauklėti iš išlavinti į kunigus misijonierius, ar mokytojus. *Svečias.*

MELROSE PARK, ILL. Rugs. 25 d. lietuviams pamaldas čia laikė gerb. kun. Bublys. Jis pasakė labai gražų pamokslą apie pasilinksminimus. Daug papasakojo gražių papročių ir iš Lietuvos.

Melrose Parko žmonės tik laukia sekmdienių, kad išgirdus daugiau tokių pamokinančių pamokslų. Kun. J. Dvaranauškas taip pat pasako gražius pamokslus, žmonės noriai klauso. Kaip gera būtų, jeigu tokie pamokslai būtų sakomi savo bažnyčioj.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kiek kainuoja Visų Šventų knyga su paveikslais?

O. Vaš-nė iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Visų šventų gyvenimai — knyga su paveikslais kainuoja \$4.00. Galima gauti "Draugo" knygyne: 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Čia galima gauti ir kitokių dvasiško ir pasaulinio turinio knygų. Ypač yra įvairių maldaknygių.

KLAUSIMAS. — Ar yra tikri La Salette švenčiausios Panelės apsišėkimai? Jeigu taip, kodėl musų spaudoje nieko beveik apie tai nerašoma?

J. G. Brockton, Mass.

ATSAKYMAS. — La Salette švenč. Panelės apsišėkimai yra tikri. Dauge-lyje vietų šv. Panelė yra apsišėkusi, daugelyje vietų ji daro stebuklus, o visgi ne visos vietos vienodai pragarsėjusios. Pav. Lietuvoje — Šilavos, Aušros Vartų šv. Panelė mažiau žinoma negu Liurdo ir kitų vietų.

Kad apie La Salette švenč. Panelę mažiau rašoma, suprantama kodėl, nes tos vietos lietuviams nepažystamos.

KLAUSIMAS. — Ar "Laivas" priima be pasirašymo savo pilno vardo, pavardės klausimus?

V. P. J. iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Taip. Mums nesvarbu žmogaus vardas, o svarbu paaiškinti kilusią jam abejonę.

KLAUSIMAS. — Ar Bernadeta Subiriutė, kuriai apsišėkė šv. Panelė Liurde, gyva, ar jau mirusi?

A. Jonienė, Milwaukee, Wis.

ATSAKYMAS. — Bernadeta, kuriai Liurde apsišėkė šv. Panelė 1858 metais, jau yra mirusi. Ji mirė 1879 m., turėdama 35 amžiaus metus. Delei padarytų jos užtarymu stebuklų, Bažnyčia 1925 m. 14 birželio d. įskaitė ją į palaimintųjų eiles.

Apie Švenčiausios Panelės apsišėkimus Liurde ir apie Bernadetą Subiriutę yra parašyta J. M. kun. Pr. Bučio stora 350 pusl. knyga. Keletas tų knygų dar yra "Draugo" knygyne. Labai naudinga persiskaityti.

KLAUSIMAS. — Ar negalima surasti vaistų, kurie žmogaus gyvenimą prailgintų? Dabar žmogus 40 metų jau apy-senis skaitomas. Retas kuris 60 m. pergyvena.

N. Norvaiša, So. Boston, Mass.

ATSAKYMAS. — Žmonės apie tai senai galvoja. Teoretiniai ėmus, yra galimybė prigimtasias žmogaus jėgas pajauinti, bet praktikoje — gyvenime to dar nematome.

Tiesa, prieš keletą metų buvo skelbta Anglijoje, buk surastas Indijoje, Burmoje ir Sijame augas nuostabios galios augalas — lukutatė. Jos vaisiais protarpiais naudojasi paukščiai ir gyvuliai ir atjaunina savo jėgas.

Prof. Racha-Marachai buvo pavesta tą augalą iširti. Jisai sakosi suradęs tose apielinkėse šuragatis tautą, kuri vartoja lukutatės uogas ir savo tarpe turi šimtus vyrų ir moterų senesnių 100 metų. Jų senatas sudarytas iš vyrų 130-140 m. ir išrodo gana jauni, kaip 70 m. europiečiai. Gal su laiku ir pasiseks žmonėms rasti vaistus atjauninti pasenusį savo organizmą.

KLAUSIMAS. — Ar gali žmogus tikėtis ir melsti Dievo pasigailėjimo, kuris ne kartą sunkiai nusikaltęs, ir po keletą kartų žadėjęs pasitaisyti, o vėl nusikalsta?

N. N. "Laivo" skait. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Gali maldauti pasigailėjimo, tik turi mesti blogą paprotį, ar blogus draugus, kurie veda prie sunkių nuodėmių. Nors V. Dievas yra teisingiausias, bet taip gi ir gailestingiausias mūsų Tėvas. Sunki nuodėmė — tai sielos

mirtis. Iš tos mirties galima išsigelbėti per gerą išpažintį, sužadinant gailestį.

KLAUSIMAS. — Aš “Laivu” esu labai patenkintas, nes paduoda įvairiausių žinių. Labai norėčiau, kad daugiau rašytumėte apie spiritizmą. Labai tas naudinga mūsų atšalėliams.

J. Eitvidas, Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Apie spiritizmą buvo gana p'aciai rašyta net dviejuose “Laivo” numeriuose. Mums matosi, katalikai žmonės gerai supranta, kad kur nėra apgavimo spiritizme, ten yra piktosios dvasios veikimas. Prie piktosios dvasios darbų prisidėti katalikams, mylintiems Jėzų, negalima. Laisvamanių, kurie garbina velnią, neatversime raštais apie spiritizmą.

KLAUSIMAS. — Ar butinai reikia mirusiojo valią išpildyti?

O. Do-nienė, Newark, N. J.

ATSAKYMAS. — Butinai reikia tuos mirusiojo norus išpildyti, kurie liečia jo sielos naudą, kitus — jei galima. Pav. jei mirusis paliko šv. Mišioms už save pinigų, — reikia jo valią išpildyti, nes jisai jų savininkas. Bet jeigu paliepia parduoti namą, ar ką panašaus, — gyvieji daro, kaip atrodo naudingiau.

KLAUSIMAS. — Kiek turi žmogus pojučių? Susiginčijome: kiti sako tik penkis: regėjimą, girdėjimą, pauostymą, paragavimą ir palytėjimą. Aš gi sakau girdėjęs, buk žmogus daugiau turi pojučių, tik nemoku paaikinti. Gal atsakysite per “Laivelį”?

J. Stukus iš New York City.

ATSAKYMAS. — Tamsta neklysti. Žmogus turi daugiau negu penkis pojučius. Mokslo vyrai sako, kad žmogus turi be tų dar svorio, temperatūros, skausmo, pusiausviros, raumenų-sąnarių ir bendrąjį pojūtį, kuris telkia ir į sąmonę atveda

kuno organų jautimus: alkį, troškulį, sotumą. Dabar prof. Katz, Rostoko profesorius, tvirtina ir įrodinėja žmogus turįs judėjimo (vibracijos) pojūtį. O su laiku gal ir daugiau pojučių, pas žmogų ras. Jais tiesa visais naudojamės, bet jų nepažystame.

KLAUSIMAS. — Kuris luomas aukštesnis ar moterystė, ar panystė ir kuriamė galima tinkamiau Dievui patikti?

“Laivo” sk. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Panystė. Kartą Išganytojas, užklaustas, ar valia žmogui paleisti savo pačią del kokios nors priežasties, Jėzus atsakė: “ką tat Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.” Išgirdę apie moterystės sakramento nesuardomybę, mokiniai tarė: “jei toks vyro dalykas su pačia, tai neverta vesti. Jis jiems tarė: Nevysi išmano tą žodį, bet tie kuriems duota” (Mat. 19, 10-11). O šv. Povylas apie moterystę ir mergystę plačiai rašo savo 1 laiške į Korintiečius 7 perskyrime. Ten randame tuos žodžius: “Kas nevedęs, tas rupinasi Viešpaties dalykais, kaip itiktų Dievui. O kas vedęs, tas rupinasi pasaulio dalykais, kaip jis itiktų pačiai ir yra pasidalinęs.” (1 Kor. 7, 32).

Mergystė yra patariama, bet neįsako ma. “Bet jei negali susilaikyti, teina moterystėn”, sako tas pats Apaštalas (I Kor. 7, 9). Dievui tarnauti lengviau yra ir nuopelningiau mergystėje, skaistybę užlaikant.

KLAUSIMAS. — Kiek kainuoja “Lai vas”, siunčiant į Lietuvą?

O. Vaičienė, Cleveland, Ohio.

ATSAKYMAS. — “Lai vas” plaukia į visą pasaulį už tuos pat \$2.00 metams. Kas-gi įstoja bent į nuolatinius Marijonų Kolegijos Remėjus, “Laivą” gauna dovanai.

Lietuvos Žinios

J. E. Trakų vyskupas Kirdeikiuose. Kirdeikiai (Utenos ap.). Kirdeikičių atmintyje ilgai pasiliks š. m. rugpjūčio 14 diena: tą dieną J. E. Kaišedorių Vyskupas Juozapas Kukta pašventino Kirdeikių bažnyčią, kuri čia liko pastatyta dėliai demarklinijos su lenkais sudarytų apyštovų. Demarklinija perkirto Linkmenų parapiją į dvi dali, palikdama po lenkais Linkmenų mūrinę bažnyčią, o šioj pusėje — Lietuvoje apie tris ketvirtalius visos Linkmenų parapijos gyventojų. Į Linkmenų bažnytėlę buvo gyventojams lenkų uždarytas kelias, į kitas kaimynines bažnyčias per toli. Taip ir skurdo tikybinis, ir net kultūrinis, žvilgsniu linkmeniečiai, atskirti nuo savo kadaise dideliu vargu pastatytos bažnyčios. Padėtis pasikeitė, kad linkmeniečių mylimas klebonas kun. Breiva liko lenkų iš Linkmenų išvarytas, kuris tuojaus apsigyveno Kirdeikių kaime ir pradėjo rūpintis naujos parapijos tvėrimu ir bažnyčios statymu. Pereitais metais Gegužės 30 d. padėtas bažnyčiai kertinis akmuo, o dabar rugpjūčio 14 dieną jau pašventinta graži su dviem bokštais nemaža medinė bažnyčia, kuri liudys apie Kirdeikių parapijos gilų tikėjimą ir didelį pasiaukavimą, juo labiau turint omenyje tą vietos gyventojų skurdą, į kuri yra juos išvarę lenkai savo visokiomis demarklinijomis ir žiaurumais.

Kas gali apsaityti Kirdeikičių džiaugsmo, kai susilaukė bažnyčios pašventinimo dienos! Dar labiau nušvieto jų veidai, kai sužinojo, kad jų mylimas Ganytojas Vyskupas Kukta pats atvažiuoja šventinti bažnytėlės. Todėl įtempė visas savo pajėgas, kad kuogražiausiai priėmus savo ganytoją. Ir, ištikrųjų parodė, ką gali! O čia dar ir gražus oras pasitaikė. Iš vakaro pasitiko vyskupą pirmajam parapi-

jos kaime gražiai pasipuošę raiteliai ir žmonių minia, į kurią Jo Ekscelencija prabilo pora žodžių. Ir čia vyskupas raitelių lydymas, tuojaus pasiekia ir Kirdeikius, kur kaimo pradžioje, Jį iškilmingai su procesija sutinka vietos klebonas su apylinkės dvasiškija ir didele žmonių minia, ir su šventomis giesmėmis nulydi į laikiną koplyčią, vieno gyventojų namuose įtaisytą. Čia Aukštasai Ganytojas ragina visus laikytis šv. Tikėjimo ir sulig jo gyventi. Ant rytojaus, pačioje iškilmių dienoje, Kirdeikiai nėra niekad matę tiek žmonių: minių minios. Su didžiausiu iškilmingumu iš koplyčios atlydėjo savo Ganytoją vyskupą į naują bažnyčią, kurioj pirmąją pašventinęs, Vyskupas savo kalboj pareiškė savo džiaugsmo, kad Kirdeikiečiai, su savo uoliu klebonu kun. Breiva priešakyje, taip greitu laiku pastatė Dievo garbei namą, ir vilties, kad jie ir savo gyvenime pildydami Dievo įsakymus pasirodys pavyzdiniais katalikais ir ištikimais Bažnyčios vaikais. — Po tam sekė iškilmingos vyskupo Mišios, kurių metu gražiai pagiedojo gerai išlavintas Kirdeikių bažnytinis choras. Į pavakarę su nuširdžiu prisirišimu išlydėjo savo Ganytoją. Graudu darės, žiurint iš šalies, kai minių minios gatvėje iš vienos ir antros pusės klaupė gauti savo mylimojo Ganytojo, Vilniaus Tremtinio, palaiminimą. Ir Kirdeikiečiai esą begalo dėkingi savo brangiam Ganytojui, kad malonėjo juos aplankyti, paguosti ir pašventinti jų dideliu pasiaukavimu ir vargu pastatytą bažnytėlę.

“Šaltinis.”

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Ištautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus mustrina, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išėivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštajai mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai runų. Plati visuomenė, kurios labui dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jūsų centas bus pavartotas ten, kur Jūs jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbams Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite paremti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jūsų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.

MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ISKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas	Nuolatinis Remėjas	Amžinasis Remėjas	Garbės Remėjas	Kolegijos Steigėjas	Dienos Uždarbi	1000 plytų Kolegijai	Viso siunčiu
()	()	()	()	()	()	()	
moka sulyg išgalės	moka \$3.00 į metus	moka \$50.00	moka \$100.00	moka \$500.00	\$.... c....	\$25.00	\$.... c....

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laivą". Amžinieji inėše \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.